

- **Een Personele Unie in wording.**

De parochiebesturen van onze parochies zijn bezig om een huishoudelijk reglement op te stellen voor de Personele Unie. Een Personele Unie is een bestuurlijk samenwerking tussen parochies. De parochies kunnen zo als zelfstandige eenheid blijven bestaan (met alle rechten en plichten maar ook met de eigen financiën en eigendommen) maar het aansturen van deze parochies kan dan centraal worden georganiseerd. Met name voor de ontwikkeling van het pastoraat is dat in onze regio noodzakelijk. Met een minder wordend aantal pastores, maar ook minder vrijwilligers die een duurzame taak op zich kunnen nemen is het belangrijk om krachten te bundelen. Momenteel zijn de samenwerkende parochiebesturen bezig nieuwe leden te zoeken voor het regiobestuur dat de Personele Unie verder vorm zal geven en worden de afspraken over hoe wij met elkaar willen omgaan steeds duidelijker. Ik kan u vertellen dat de besturen goed, kritisch en betrokken op elkaar dit proces vorm geven.

- **Parochiebesturen en PCI's en de realiteit**

De parochiebesturen van Zuidermeer en Hensbroek hebben op tijd ingezien dat zij hun taak niet langer meer kunnen uitoefenen vanwege een tekort aan mensenkracht in hun parochies. Door de parochie onder te brengen bij een buurt parochie, kan de eigen kerk open blijven, blijft de pastorale zorg gewaarborgd en kunnen werkgroepen die nog wel sterk genoeg zijn doorgaan. Dit is ook het geval met sommige PCI's ... (Parochiële Charitas Instelling) en ook daar worden acties ondernomen om door samenwerking of een fusie met een buurt PCI te zorgen dat er aandacht blijft voor hen die in nood zitten.

- **Samenwerking in het pastoraat, meer eenheid...**

Onlangs zijn de voorgangers en werkgroepen die woord- en communievieringen verzorgen en de werkgroepen die de eerste Communie en het Vormsel organiseren bij elkaar geweest onder leiding van Tineke de Boer, Anne-Marie van Straaten en Ariejan Kuin. Tijdens de bijeenkomst van de vormselwerkgroepen is besloten om in onze regio naar één nieuw project over te gaan: 'in vuur en vlam'. Zo kunnen deze werkgroepen en pastores ervoor zorgen dat er in elke parochie jongeren gevormd kunnen worden, ook al is er in betreffende parochie geen eigen werkgroep meer. Ditzelfde geldt ook voor de Eerste Communie. Ook hier starten we met een nieuw project welke wat meer gefaseerd zal worden ingevoerd omdat niet elke parochie volgend jaar een eerste communieviering zal hebben.

Dan de ontwikkeling op het gebied van de woord- en communievieringen. Pastores en ook de parochievoorgangers zullen steeds meer regionaal voorgaan. Daarom is het belangrijk dat de orde van dienst op elkaar wordt afgestemd. Al eerder is deze ontwikkeling in gang gezet voor de viering van de Eucharistie. Het is de bedoeling dat met ingang van de Advent de orden van dienst voor zowel de woord- en communieviering als de Eucharistieviering in de hele regio gelijk zijn.

- **Tegengeluiden**

'Dit wordt eenheidsworst', 'dit komt weer van bovenaf', 't wordt ons opgelegd', 'we moeten terug naar vroeger'. Dat zijn zo wat van de reacties die wij ook krijgen op onze plannen. Wij proberen op allerlei manieren mensen mee te nemen in de ontwikkelingen. Zo waren er bijvoorbeeld in het afgelopen jaar 9 avonden rondom de orde van dienst en de ontwikkeling van de Eucharistieviering en woord- gebed en communieviering waaraan iedereen, die in de liturgie actief is, kon deelnemen. Velen hebben dankbaar gebruik gemaakt van die bijeenkomsten en hebben de orde van dienst daarmee kunnen mee helpen ontwikkelen. Samenwerking is van groot belang en soms moet je daarvoor 'zo doen we het al 25 jaar' loslaten en meegaan in de nieuwe ontwikkelingen. Zo proberen wij u ook met deze publicaties mee te nemen in de bestuurlijke- en pastorale ontwikkelingen in onze regio.

- **Parochie anno nu**

We weten allemaal dat een parochie van nu anders functioneert dan een parochie zoals die 20 jaar geleden bestond. Het is geen bolwerk meer van eigen identiteit waarin sociale controle een belangrijk element was. Steeds meer mensen gaan 'de buurt op' naar een kerk waar een liturgie gevierd wordt die hen aanspreekt, waar activiteiten zijn die gelovigen van nu uitdagen en prikkelen hun geloofsleven vorm te geven. Steeds minder kunnen onze parochies het hele pastorale programma bieden zoals ze dat vroeger konden. Als ik tijdens de vieringen zie hoe de samenstelling van de kerkgangers is, dan vraag ik me af hoeveel kerken er over 6 jaar nog open kunnen blijven. Misschien is er nog geld

genoeg, maar als je geen mensen hebt die naar de kerk gaan, geen genoeg parochievoorgangers of pastores hebt,...tja.

- **nieuwe geluiden....**

Gelukkig zijn er ook positieve geluiden. Er zijn nog een heel aantal parochies waar mensen blijven samen komen en er wel uitdagend en 'bij de tijd' werk wordt gemaakt van het geloof. Deels heeft dit te maken met vrijwilligers die de uitdagingen van deze tijd durven aanpakken, de oude gebaande paden loslaten en 'out of the box' durven denken. Niet dat dit altijd bijeenkomsten zijn op liturgisch gebied. Kijk maar naar het jongerenwerk Provider je ziet ze niet in de kerkdiensten, maar wel werken ze vanuit onze kerken en doen ze wat met hun geloof. Of naar de Taizéviering of bijeenkomst van 'op Roet'....Meer dan ooit zijn we ons bewust dat 'kerk zijn' anno 2014 meer is dan alleen liturgie. Juist wat er door de week gebeurt en de verbinding die we zoeken met elkaar, dwars door alle parochiegrenzen heen.... het durven uitdragen dat Christen zijn wel degelijk zin heeft en deze wereld wat mooier kan maken.... geven het 'geloofsgemeenschap-zijn anno nu" een nieuwe invulling. De nieuwe projecten die gestart worden voor eerste communie en vormsel, helder en fris materiaal waarin ook aandacht is voor na het feest. ' Werkgroepen liturgie die de uitdagen aangaan om 'wat ze altijd deden' los te laten en nieuwe teksten en liederen zoeken om middels een orde van dienst, die meer eenheid in onze kerk brengt, mooie vieringen te maken. En wellicht nieuwe manieren van vieren vinden zonder tegelijk te denken in termen van Eucharistie en Communie. Of misschien wel op andere tijdstippen om andere en/of jongere generaties aan te spreken.

Dit alles willen wij als pastores team, en straks door middel van de Personele Unie, begeleiden en vormgeven, opdat het verhaal van Jezus Christus in al onze dorpen verder verteld – en gevierd - kan worden. Als dat op den duur niet meer in het eigen kerkhuis kan, dan zoeken we naar een huis waarin 'de kerk' die wij zijn, dat wel kan....

Pastoor Nico Knol.